
Mededelingenblad van het Sint Jozefkoor

Juni 2020, jaargang 30, nummer 2

Duiding

De afgelopen weken las ik diverse artikelen waarin men betekenis tracht te geven aan de coronacrisis. In die stukken stonden dan wel eens uitspraken als: “De natuur bijt nu terug” (natuurbeschermers en milieuactivisten), of: “het is een straf van God” (fundamentalistische gelovigen). Wij mensen hebben de neiging altijd een diepere betekenis te geven aan gebeurtenissen die een grote impact hebben op ons (dagelijkse) leven. Het gaat dan wel om de betekenis die het voor *ons* heeft. Duiding biedt houvast. De gebeurtenis op zich zelf hoeft helemaal geen betekenis te hebben; het gebeurt gewoon. Ook de werking van het coronavirus zou je bijvoorbeeld kunnen plaatsen in een reeks van grote en kleine gebeurtenissen die onderdeel uit maken van wat wij mensen de evolutionaire geschiedenis noemen. Een geschiedenis zonder specifiek doel.

Hoe het ook zij, de toestand waarin de wereld in relatief korte tijd is “ontspoord” dwingt ons wel te reflecteren. Een microscopisch stukje erfelijk materiaal krijgt het klaar om de wereld overhoop te zetten en velen angst in te boezemen. Bescheidenheid is op zijn plaats.

De mensheid heeft zich in vele eeuwen gedragen als “exploitant” van de schepping wat de nodige schade aan flora en fauna heeft opgeleverd. Als we niet oppassen worden wij hiervan uiteindelijk zelf het slachtoffer. Eerbied voor de schepping is dus geboden. Dat moet zich uiten in het doen en laten van ons dagelijks handelen en de keuzes die wij maken met betrekking tot ons leefpatroon.

Op de vraag aan Theo Driessen waarom de liturgie zo’n centrale plaats in zijn leven innam was het antwoord: “omdat de mens zich het grootst toont als hij eer brengt aan God”. Eer brengen aan God. Dat doen wij in de wekelijkse Hoogmis natuurlijk, maar in bredere zin betekent het ook eer brengen aan de Schepping d.w.z. respectvol omgaan met onze omgeving: mensen, dieren en de natuur in het algemeen. De tijd zal leren of we in die zin de huidige crisis betekenis kunnen geven.

Het recent gecommuniceerde protocol van de bisschoppen m.b.t. de viering van de eucharistie betekent dat we voorlopig niet (mogen) zingen. Het zou fijn zijn als we op afzienbare termijn in ieder geval weer zouden kunnen beginnen met repetities. Dit is natuurlijk vooral afhankelijk van de gezondheidssituatie van Jos. Wij wensen hem sterkte en een spoedig herstel. En wat betreft de eucharistievieringen, mochten we weer kunnen zingen dan zal dat beslist wel in een aangepaste vorm zijn. Dat wordt even wennen maar ik ben ervan overtuigd dat we ons snel zullen kunnen voegen naar de nieuwe situatie en er te staan om met onze zang, op onze manier weer eer te brengen aan God.

Hans van Saaze

Bijna 100 jaar Sint Jozefkoor

De actie ter financiering van ons eeuwfeest is van start gegaan. De wervingsbrief is op 30 mei uitgestuurd naar 350 personen en de eerste aanmeldingen van donateurs hebben we reeds ontvangen. De inhoud van de brief is ook terug te vinden op onze website (pagina "100 jaar Sint Jozefkoor"). We gaan ook werken aan een videopresentatie van de historie van het koor in vogelvlucht. Wordt vervolgd.

Secretariaat:
Kluisstraat 106
5701 KR Helmond
tel: 0492-552003
e-mail: sintjosefkoorhelmond@gmail.com
internet: www.sintjosefkoorhelmond.nl

Bijna 100 jaar Sint Jozefkoor Helmond

Helmond, mei 2020

Geachte mevrouw, heer

In 2022 bestaat het Sint Jozefkoor 100 jaar. Een goede reden om feest te vieren. De huidige 16 leden verzorgen iedere zondag de gregoriaanse gezangen tijdens de hoogmis van half 10 in hun kerk. Dit jaar zijn ze voor het derde jaar op rij op tv te zien en te horen. Het koor beschikt over een eigen website. Actuele informatie, geluid en beeld, achtergronden en foto's kunt u vinden op www.sintjosefkoorhelmond.nl

Het Sint Jozefkoor heeft grootse plannen voor een passende viering van haar eeuwfeest. Plannen maken kost niets. Ze werkelijk uitvoeren, vraagt meer dan het koor zelf kan opbrengen. Daarom wordt gezocht naar financiële ondersteuning, zodat het niet blijft bij mooie ideeën. De aanleiding is uniek. Een gregoriaans kerkkoor wat een eeuw meegaat en nog elke zondag zingt, is enig in zijn soort.

Wij willen u vragen om begunstiger te worden. Als u het gregoriaans en het Sint Jozefkoor in het bijzonder een warm hart toedraagt en u geeft gul, dan werkt u mee aan de realisatie van o.a.:

- jubileummis gezongen door zoveel mogelijk gregoriaanse koren
- concert met gregoriaans uit het Helmondse Vesperale van Margriet van Cortenbach en meerstemmige en instrumentale muziek uit die periode
- uitbrengen van een CD met gezangen uit het Vesperale, samen met een DVD over de achtergronden van dit handschrift
- orgelconcert afgewisseld met gregoriaans
- expositie
- uitgave van een jubileumboek, waarin opgenomen de geschiedenis van 100 jaar Sint Jozefkoor in woord en beeld

U kunt op vele manieren geven en daarmee de genoemde initiatieven ondersteunen:

- bijvoorbeeld door een jaarlijkse automatische overboeking in 2020, 2021 en 2022
- door een maandelijkse automatische overboeking van enkele euro's in 2020, 2021 en 2022
- door een eenmalige bijdrage
- of door een bijdrage in enveloppe te overhandigen aan iemand van het koor

Vanaf een totaalbedrag van € 75,- krijgt u het jubileumboek en wordt u uitgenodigd voor de concerten.

U kunt uw keuze kenbaar maken door gebruik te maken van ons digitale aanmeldingsformulier. Hiervoor gaat u naar onze website www.sintjosefkoorhelmond.nl en vervolgens bovenaan in het menu naar de pagina [100 jaar Sint Jozefkoor](#). Aan het einde van deze pagina treft u een knop aan die u naar het aanmeldingsformulier brengt:

Uw bijdrage kunt u overmaken op rekeningnummer **NL90 RABO 0354 3934 64**
t.n.v. *W. van Hugten inzake eeuwfeest Sint Jozefkoor*.

Wilt u bij de omschrijving uw e-mailadres of woonadres vermelden indien u geen gebruik maakt van ons digitaal aanmeldingsformulier?

Met dank en vriendelijke groet,

Bestuur Sint Jozefkoor Helmond

Hans van Saaze, voorzitter

Mocht dit verzoek u per brief of e-mail al eerder hebben bereikt, dan daarvoor onze verontschuldiging. Stuur u even een e-mail als u geen prijs stelt op deze informatie? Uw adres wordt dan verwijderd. In verband met uw privacy worden uw gegevens niet aan derden verstrekt.

Solesmes - Abbaye Saint Pierre

De geschiedenis

De abdij kan terugzien op een duizendjarige geschiedenis. Zij werd in 1010 als klooster gesticht toen Geoffroy le Vieil, landheer van Sablé, het klooster schonk aan de Benedictijner monniken van de La Couture-abdij in Le Mans. Benedictijnen uit Le Mans vestigden zich in Solesmes waarmee Solesmes een Benedictijnerklooster rijk werd. Het zou lange tijd een eenvoudige kloostergemeenschap blijven. Pas in 1837 zou het klooster tot abdij verheven worden.

Het hoofdschip van de kerk, waarin nog de oorspronkelijke arcaden aanwezig zijn, werd uitgebreid toen de monniken in het begin van de 11e eeuw zich er vestigden. In het midden van deze eeuw vonden verdere uitbreidingen plaats. Het dwarschip werd uitgebreid tot een lengte van 44 meter en een breedte van 17 meter. Boven de crypte werd een ruimte gebouwd voor een apsis en het altaar waardoor deze plaats 1,75 meter hoger ligt dan het overige deel van de kerk. In de 12e eeuw werd de klokkentoren gebouwd. Tussen 1370 en 1425 werd het klooster enkele keren beschadigd door het Engelse leger tijdens de 100-Jarige-Oorlog en in 1425 richtte een omvangrijke brand, gesticht door het Engelse leger, grote

schade aan waarna een lang periode van herstel volgde. De wederopbouw van het kloostergebouw vond pas plaats in 1722 - 1723.

In 1791 werden de monniken tijdens van de Franse Revolutie (1789 - 1799) verbannen en zou het kloosterleven voor meer dan 40 jaar uit Solesmes verdwijnen. In 1833 werd het kloosterleven hersteld door priesters uit het diocees Le Mans onder leiding van de jonge priester Prosper Guéranger. In 1837 werd het klooster tot abdij verheven en werd een nieuwe Benedictijnercongregatie gevestigd in Solesmes. In 1865 kwam er op initiatief van Dom Guéranger een nieuwe koorkruis die nodig was omdat de monnikengemeenschap sterk was gegroeid. Hij was het die de Benedictijnse gemeenschap in Solesmes nieuw leven inblies en hij werd de eerste abt van de Abbaye Saint Pierre. In 1875 overleed Dom Guéranger.

In 1880 werden de monniken door de regering op grond van antireligieuze wetten uit hun abdij verdreven om in 1895 weer terug te keren. In de jaren 1896 - 1898 werd onder leiding van abt Dom Paul Delatte het grote gebouw dat uitziet over de Sarthe gebouwd waarin de refter en de cellen van de monniken zich bevonden.

Van 1901 tot 1922 werd de Solesmes-gemeenschap opnieuw op grond van antireligieuze wetgeving verbannen en vond toevlucht op het eiland Wight in het Verenigd Koninkrijk. Het zou de derde en laatste verbanning zijn.

Gedurende de jaren 1937 tot 1975 vonden er nog enkele uitbreidingen plaats waaronder een bibliotheek, een nieuw cellengebouw en een gastenverblijf. In 2010 herdacht de abdij de oprichting van 1000 jaar geleden.

Wim van Hugten

Meer informatie: <https://www.solesmes.com/>

Onderstaande bijdrage van Wim verscheen eerder op onze website

Epidemieën en de Kerk

Het coronavirus houdt ons bezig. Het raakt ook ons Sint-Jozefkoor. Wij kunnen niet bij elkaar komen. Onder elkaar zijn kan alleen via de telefoon, en internet. We zijn aangewezen op de videoboodschappen van Hans en Jos en de mailtjes van leden onderling. Alhoewel de overheid bijeenkomsten tot maximaal 30 personen toestaat, hebben de bisschoppen besloten om de kerkdeuren gesloten te houden. Slechts bij bijzondere gelegenheden wordt hiervan afgeweken. Hoe dan ook, wij koorleden missen de wekelijkse repetities en de daaropvolgende praatjes aan de bar, en de zondagsmis. En niemand weet hoe lang deze situatie nog zal voortduren en wat de (blijvende) gevolgen zullen zijn. Hoe zal het zijn na corona?

Zijn epidemieën iets van deze tijd? Nee, dat zijn ze niet. Reden om eens in de geschiedenis te duiken om te kijken wat voor plagen de wereld door alle tijden heen zoal hebben getroffen en hoe daarmee is omgegaan.

In de Bijbel, boek Exodus, staat een nauwkeurige beschrijving van de 10 plagen die de Heer over Egypte heeft laten gaan omdat de Farao het Israëlische volk niet uit de slavernij heeft laten gaan om in de woestijn aan hun God te offeren. Deze 10 plagen, ook wel de Bijbelse plagen genoemd, waren ten eerste bedoeld om de Farao te overtuigen van de almacht van hun Heer. Maar zij zouden evengoed bedoeld kunnen zijn geweest om het Israëlische volk zelf te overtuigen van de almacht van hún Heer. Deze Bijbelse rampen zouden zich hebben voorgedaan in het Oude Egypte, zo'n 3000 jaar geleden.

Zo waren er de sprinkhanenplaag en de kikkerplaag: "het zal wemelen van de kikkers in de Nijl en zij zullen uit het water

springen en u overal belagen". Bekend zijn ook de steekvliegenplaag en vooral de pest.

In de tijd na Christus zijn er ook plagen geweest die zijn niet aan de Kerk voorbij zijn gegaan en waar de Kerk willens en wetens ook bij betrokken is geraakt. Veel heiligen hebben de oorzaak van plagen bij de mens zelf gelegd en niet de minsten onder hen hebben in de loop van de laatste tweeduizendjaar uitspraken gedaan zoals: het is een straf van God voor heidense en moderne dwalingen. Recent zegt priester Antoine Bodar in de pandemie die nu heerst een goddelijke uitnodiging te zien om ons te bezinnen op onze eigentijdse decadentie. De paus, die een paus van het volk wil zijn, grijpt in zijn laatste paasboodschap de pandemie aan om een opvallend verlanglijstje voor te lezen waarin hij onder meer oproept tot het kwijtschelden van schulden van arme landen. Gelovigen zijn nou eenmaal barmhartig en medelevend. Politici maken van de gelegenheid gebruik om te pleiten voor klimaatbeheersing en natuurbehoud. Een aantal zegt dat de wereldbevolking te hard is gegroeid en dat de aarde dit niet aankan. En de groei van de wereldbevolking gaat maar door, niet in het minst in landen die daar totaal niet op berekend zijn en niet tegen opgewassen zijn. Weer anderen zeggen dat we moeten matigen en ons vooral richten op welzijn in plaats van welvaart: het moet een keer genoeg zijn. Kortom, alom heerst de opvatting dat de oorzaak van het zich voordoen van pandemieën bij de mens zelf ligt.

In de tijd dat paus Gregorius de Grote kerkbestuurder was deed zich in Rome in 590 een pestepidemie voor. Deze paus staat bekend om zijn kordate optreden bij deze plaag die de stad teisterde en hij organiseerde processies om Maria's bescherming af te smeken waarin gelovigen psalmen en Kyrie-eleison zongen om Gods toorn te laten voorbijgaan. Toentertijd heerste de opvatting dat rampen zich voordeden als straf van God voor zondigheid.

Ook de heilige Carolus Borromeus (1538-1584) was kerkbestuurder. Hij was aartsbisschop van Milaan waar in 1576 een pestepidemie woedde. Hij was als zielenherder een toonbeeld van zorg en toewijding: hij organiseerde de gezondheidszorg in zijn bisdom en richtte ziekenhuizen op. Met gevaar voor eigen gezondheid was hij steeds onder zijn mensen en dat maakte hem populair. Hij was vooral bang voor besmettingsgevaar. Toch hield hij processies waar de wereldlijke overheid niet van gediend was. Vanwege het besmettingsgevaar sloot hij de kerken in Milaan en liet hij op pleinen in de stad altaren bouwen zodat de mensen in de openlucht de Heilige Mis konden bijwonen.

Het is niet zonder reden dat de Liefdezusters van de heilige Carolus Borromeus, bij ons vooral bekend als Zusters onder de Bogen, onder patronage staan van de heilige Carolus Borromeus. De orde is gesticht in 1837 in Maastricht en stelt zich ten doel om zieken en hulpbehoevenden te verzorgen. De orde is actief in de gezondheidszorg, met name in ziekenhuizen die de orde vaak zelf stichtte zoals onder meer in Goes, Hilversum en Wijk aan Zee.

Voor de coronacrisis waren er al wetenschappers (economen) en politici die zich afvroegen of economische groei eigenlijk nodig was. Kon het niet wat minder? De aarde had er onder te lijden, en het klimaat, de natuur en de dieren. Welnu, deze groep critici heeft zijn zin gekregen. De economische groei is er helemaal uit en de vraag die bij deze critici opkomt is hoe we van de gelegenheid gebruik maken om af te schalen. De overheid houdt ons voor dat we er rekening mee moeten houden dat deze crisis langer dan een jaar zal duren en dat het virus, ook al zou er over een jaar een vaccin beschikbaar zijn, nog een aantal jaren zal rond waren. Ook zullen de omstandigheden na de crisis niet zal zijn zoals voorheen. Hoe zal de intelligente lock down zich ontwikkelen en hoe zal ons aanpassingsvermogen zijn?

Wat voor invloed heeft dit alles op ons koor en ons persoonlijk? Wanneer kunnen we als koor weer als vanouds functioneren? Hoe zal het gaan met de voorbereidingen voor het Eeuwfeest: kunnen de plannen waaraan al gewerkt wordt uitgevoerd worden zoals van plan? Repeteren zal misschien op redelijke termijn mogelijk zijn als het TDI de deuren weer mag openen. De Sjef Strik-zaal is groot genoeg om de vereiste afstand onderling aan te houden. In het verleden hebben wij vaker verspreid in de aula gerepeteerd. Het schijnt heel leerzaam te zijn. Misschien zijn missen weer mogelijk als het verbod op samenkomsten wordt opgeheven en de kerken de deuren weer opendoen. Met een halve bezetting op het priesterkoor zouden wij best kunnen zingen. In het verleden hebben wij dat aangetoond. Of misschien wel in de open lucht zoals de heilige Carolus in de zestiende eeuw in Milaan deed? Het Tolpostplein is groot genoeg.

De belangrijke vraag van nu is: Wanneer zullen wij elkander zien..... Wanneer zullen wij elkander wederzien..... Op.....?

Wim van Hugten

Verjaardagen

19 september Jos Bastiaans
23 september Albert Scheepers

*Bestuur, dirigent en leden feliciteren je van harte
en wensen je een fijne verjaardag toe!*

